

Ellerim Azizim Ellerim Diyorum

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Mart 2022

Muğlak düşler azizim:

Hani, yüreğin tepesine tırmandığım bin bir yeis

Aşkı deşifre eden bir bakışsa şiir

Gözlerimin kuytularında saklı sanrılar

Ah, hazanım ben maden

Devindiğim günbegün

Hâkim olduğum sevginin hürriyeti

Sadece severken özgürüm ben ve galip

Bir hadis ise sığındığım

Ne çok hadise sınandığım

Beylik değildir benim kuyruğum hem

Kaygan zeminde tinim

Bir yıldız olmanın verdiği öz güven

Ve işte tutuklu dilim çözüldü ansızın

Çökendi dizlerim dizelere

Çömeldiğim her köşe başı

Bazen bir ayraç gözü kaşı yalnızlığın

Dip dibeyim dilemması yüreğin madem

Derinde saklı o matem

Ah, ıslıklandığım ne ki azizim?

İsmarlama sevmedim hem ben sizi

Sizli bizli bir yolculuktur bu meftunu olduğum

Hayra alamet sancılı göğün kuşattığı yüreğim

Bir tebessüm ekip de mutluluğu belime doladığım

Ellerim, azizim ellerim diyorum

Beyazdır teni mevsimin

Titrektir her dokunduğumda aşk ellerimin ritmi

Bir var bir yok aşk

Bir var bir yoksa mutluluk

Sizi düşündüğüm kadar sefasını sürdüğüm aşk illa ki

Ne çıkar ki görmesem sizi

Ne çıkar çıkarsız sevmenin meali

Her şiir her dize

Her şarapnel parçası saplanan şu yüreğe

Bir temenni ise aşk içimden geçen
Dilemması duyguların
Bazen revnak ciltlere serilen
Binlerce şiir feda olsun size azizim
İçimin buyruğudur bu bitimsiz sevgi
Bilemezsiniz ah, asla tahmin edemezsiniz
Bir dua bir rücu ettiğim demi gecenin
Derlediğim binlerce kelime
Dertlendiğim mi gece gece?

Tıpası yok ruhumun, azizim
Tıkanan nefesim
Bazense boyutsuzluğum asılı rüzgâra
Sırtına binip de arşınladığım kâinata
Bilseniz keşke ne çok sevdiğimi
Dirhemi feda olsun canın bu fırari
Yüreğe

Koptu kopacak kıyamet, azizim
Ben sizin kıymetini nasıl da bilirim
Sağım solum
Önüm arkam
Dilimde Besmele
Yalancı kırlangıçlar bile şahit bu sevgiye
Kardığımdır yıldızlar
Kaydığımdır nasıl ki adımsa saklı izi göğün
Bazen gül bazen sümbül
Bazen sevip ölüp ölüp
Dirildiğim bir hayat hikâyesi
Yolun ortasında olsam ne çıkar ki
Mademki yürekte saklı bir çocuk neşesi
Coşkuma katıktır şiir
Şiire katkı rüzgâr
Meylettiğim Samanyolu
Hem hem kızsam bile zaman zaman
Saman alevi gibi sönerim ansızım
Andığım mazim

Ar bildiğim ruhum, gizemim
Arşınladığım kadar
Yeri göğe

Kupa kızı aşk
Don Kışot gibi saldırdığım yel değirmenleri
Ya, siz azizim ya siz?
Neresindesiniz bu hikâyenin
Beyaz atınızın olmadığı malum
Yeter ki beyaz olsun yüreğiniz
Şüphem de yoktur hani
Kar beyazı göğün salkım saçak bulutlarına
Ah, tırmandığım yerli yersiz
Sevdiğim kadar silkelediğim sözcükler nasıl ki
Pervasız
İman gücümde doğdu bu aşk
Hem Allah rızası için sevmedim mi ben sizi?

İmalat hatası ise yürek
İhbar ettiğim sözcükler nasıl ki tek tüfek
İkazım kendime
Sustum ve yağdım içime
Yeter ki taş değmesin ayağınıza yüreğine
Taçlandırdığım hayat
Şahikası özlemin
Yerli yersiz çıktım karşıma
Af ol geceyi mesken bildim bileli
Serildim ben yüreğine şiirin
Şirin bir tebessüm ile de ansızın gidebilirim
Elbet kendimden sizden de asla
Sızan acıya merhemdir özlemim
Rüyalarda ve dualarda buluşmanın da hikmeti...
Yoksa nasıl kalırdım ayakta?
Rabbim kutsamasaydı bu imkânsız sevgiyi...